
OSOBNÍ ZPRÁVA

80 let MUDr. Miroslava Plzáka, CSc.

S doktorem Plzákem jsme se poznali v roce 1955 v Psychiatrické léčebně v Horních Beřkovicích. Vrátil se tehdy z vojny, která mu proti jeho vůli trvala čtyři a půl roku. Od té doby jsme se stali nejen kolegy, ale i přáteli.

MUDr. Miroslav Plzák se narodil 25. srpna 1925 v Libušíně u Kladna. Již jako medik působil v PL Bohnice a jeden rok v PL Kroměříž. V roce 1959 vyhrál konkurz na místo sekundárního lékaře na Psychiatrické klinice 1. LF UK v Praze, kde jsme se v roce 1961 znovu setkali. Roku 1954 byl jmenován primářem Psychiatrické kliniky.

Původně se věnoval výhradně diagnostice a léčbě depresivních stavů. Na toto téma napsal 54 vědeckých prací. V roce 1964 ve spolupráci s PhDr. Martonovou a MUDr. Součkem založil Linku důvěry a od té doby se věnoval manželskému poradenství. Sledoval svůj cíl dát této závažné problematice vědecké základy a tuto svou činnost završil vydáním vysokoškolské učebnice matrimopatologie v roce 1988.

V roce 1960 zavedl na klinice dodnes nezapomenutelné „polední kávy“, na nichž byla téměř povinná účast lékařů a psychologů kliniky posedět a podebatovat při kávě od 13 do 14 hodin. Na klinice tak vznikl velmi sehraný a semknutý kolektiv, ve kterém se přítomní blíže seznamovali a poučovali navzájem v oboru i o chodu kliniky. V roce 1988 odešel, k zármutku nás všech, do zaslouženého důchodu. S tehdejšími přednostou kliniky prof. Dobiášem tvořili spiritus movens kliniky.

Jak sám říká, zdědil po matce smysl pro humor, což se projevovalo v jeho osvětové publikační činnosti

a veřejném vystupování. Napsal 9 divadelních her a stejný počet televizních inscenací a dokonce 3 romány. Celkem vydal 24 knih převážně na téma párových partnerských vztahů. Humor ho neopouští ani v současné době, kdy ho trápí diabetická polyneuropatie.

Je dvakrát ženatý, z prvního manželství má dceru Renatu, dnes internistku. Jeho syn z druhého manželství tragicky zahynul. Rád vzpomínám na naše společné dovolené v zahraničí.

V současné době, dle jeho slov, „smolí“ knihu o lidské duši a nostalgicky vzpomíná na psychiatrii tím, že důsledně čte časopis Česká a slovenská psychiatrie, který mu nosí „jeho paní doktorka“ Tamara Staňová.

Ke kolegům na klinice i mimo ní se choval vždy přátelsky se vzácným porozuměním pro jejich problémy. Dokázal poučovat bez zbytečného mentování. I jako primář „sekundařil“ na oddělení, kde se pečlivě věnoval svým pacientům. Jeho otevřená extrovertní povaha a obdivuhodný smysl pro humor nás vždy vydatně povzbuzovaly v práci a životě. Nevynechal žádné předvánoční setkání pořádané v posledních letech na klinice, kam přesně přichází a včas odchází, jak bylo vždy jeho zvykem.

Milý Mirku, jménem pracovníků kliniky současných i bývalých i jménem celé psychiatrické obce Ti upřímně přejeme pevné zdraví, neutuchající optimismus a další pracovní elán.

Ad multos annos!

Za redakční radu časopisu Česká a slovenská psychiatrie

doc. MUDr. František Faltus, DrSc.